

Credința și fapta

Apariție
neîntreruptă
din anul 2002.

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

Duminica a șasea după Rusalii

17 iulie: Sfânta Mare Muceniță Marina

Cu frumusețile fecioriei fiind împodobită, fecioară, cu cununi nestrăcioase te-ai încununat, Sfântă Muceniță Marina; și cu sânguiurile muceniei vopsindu-te și cu minunile tămăduirilor luminându-te, muceniță, ai luat cu bună credință plată de biruință pentru pătimirea ta.

Condacul Sfintei Mari Mucenițe Marina

Evanghelia duminicii

Vindecarea slăbănogului din Capernaum
Ev. Matei 9, 1-8

În vremea aceea, intrând în corabie, Iisus a trecut marea și a venit în cetatea Sa. Și, iată, I-au adus un slăbănog zăcând pe pat. Și Iisus, văzând credința lor, a zis slăbănogului: Îndrăznește, fiule! Iertate sunt păcatele tale! Dar unii dintre cărturari ziceau în sinea lor: Acesta hulește. Și Iisus, știind gândurile lor, le-a zis: Pentru ce cugetați rele în inimile voastre? Ce este mai lesne? A zice: Iertate sunt păcatele tale, sau a zice: Ridică-te și umblă? Dar, ca să știți că putere are Fiul Omului pe pământ a ierta păcatele, a zis slăbănogului: Ridică-te, ia-ți patul și mergi la casa ta. Și ridicându-se, s-a dus la casa lui. Iar mulțimile, văzând acestea, s-au înspăimântat și au slăvit pe Dumnezeu, Care dă oamenilor asemenea putere.

Viața Sfintei Mucenițe Marina

Sfânta Mare Muceniță Marina este prăznuită de Biserica Ortodoxă în fiecare an pe data de **17 iulie**, fiind recunoscută ca o puternică izbăvitoare de duhuri rele și tămăduitoare de boli. Ea a trăit la sfârșitul secolului al III-lea și a pățit în timpul persecuțiilor violente împotriva creștinilor declanșate de împăratul roman Dioclețian. S-a născut în Antiohia Pisidiei (în Turcia de astăzi). Tatăl ei, Edesie, era un preot păgân idolatru. Rămasă orfană de mamă încă din scutece, Marina a fost încredințată unei doici. La vârsta de 12 ani, ea a descoperit credința în Iisus Hristos prin creștinii care se ascundeau de persecuții. Impresionată profund, a ales să își dedice întreaga viață lui Dumnezeu și să își păstreze fecioria. Când tatăl ei a aflat de convertire, a renegat-o complet.

Pe când avea 15 ani, în timp ce păzea oile pe câmp, Marina a fost zărită de eparhul (guvernatorul) Olimvrie, care ar fi dorit să o ia de soție, însă Sfânta a refuzat categoric, mărturisind deschis că este creștină. Refuzul ei de a aduce jertfe idolilor păgâni a atras mânia guvernatorului, care a poruncit să fie aruncată în temniță și supusă la chinuri groaznice: bătăi cu vergi, sfâșierea trupului cu gheare de fier și arderea rănilor cu torțe.

În iconografia ortodoxă, Sfânta Marina este reprezentată adesea ținând în mână un ciocan, sau

lovind un diavol cu un ciocan sau ținându-l legat. Această imagine provine dintr-o minune petrecută pe când se afla în închisoare: În timp ce se ruga în celulă, un diavol sub forma unui balaur uriaș a apărut pentru a o speria și a înghiți-o. Făcând semnul crucii în pânțele fiarei, balaurul s-a despicat, iar Marina a ieșit nevătămată. Ulterior, un alt demon (numit Rufe) a atacat-o sub chipul unui bărbat negru. Sfânta l-a apucat de păr, a găsit un ciocan pe podea și l-a bătut, umilindu-l și arătând neputința duhurilor rele în fața credinței creștine.

A doua zi, văzând că rănilor Sfintei s-au vindecat miraculos peste noapte, guvernatorul a poruncit să fie aruncată într-un vas uriaș cu apă pentru a fi înecată. Sfânta Marina s-a bucurat, rugându-se ca această apă să devină taina botezului ei (deoarece nu fusese botezată oficial). În acel moment, s-a arătat o lumină cerească, o porumbiță a coborât cu o cunună de aur în cioc, iar legăturile ei s-au dezlegat singure. Uimiți de această minune, mii de păgâni prezenți s-au convertit pe loc la creștinism. Orbit de furie, Olimvrie a dat ordinul final ca Sfânta Marina să fie decapitată, ea primind astfel cununa muceniei.

Credincioșii se roagă Sfintei Marina pentru vindecarea bolilor trupesti și sufletești, izbăvirea de ispite și protecție împotriva farmecelor sau a atacurilor demonice. În astfel de situații și tulburări, poate fi citit Acatistul Sfintei Mari Mucenițe Marina, care se află pe platforma Doxologia.

**Cine sunt cele 16 sfinte femei române
canonizate în anul 2026**
(continuare din numerele anterioare)

**Sfânta Cuvioasă Elisabeta (Safta)
Brâncoveanu de la Văratec, 17 august**

Copila Safta a primit în Moldova o educație aleasă studiind mai multe limbi și „mai cu seamă în limba elinică au fost unică din sexul său, în veacul său și în nația sa”, fiind „model de toate zilele, în toată privirea la toate fiicele nației

române”.

În anul 1793 s-a căsătorit cu banul Grigore Brâncoveanu din Țara Românească. Cuplul nu a avut copii, dar a înfiat o fetiță, pe Zoe Mavrocordat, fiica Catrinei Mavrocordat, soră a Saftai, în martie 1824.

Zoe Mavrocordat a devenit astfel prin adopție Zoe Basarab Brâncoveanu, moștenitoare, la moartea părinților adoptivi, a fabuloasei averi brâncovenești. Pe Zoe, fiica lor adoptivă, au decis să o mărite cu postelnicul Gheorghe Bibescu, care a devenit ulterior domn al Țării Românești.

Banul Grigore și Băneasa Safta Brâncoveanu s-au îngrijit de biserica Sfânta Treime din Brașov, de mănăstirea Bistrița, Vâlcea, de mănăstirea Viforâta, pe peretele căreia se găsesc portretele votive

ale celor doi soți și s-au ocupat de reconstruirea Bisericii Domnița Bălașa.

În aprilie 1832, banul Grigore a trecut la cele veșnice și a fost înmormântat la Biserica Sfântul Gheorghe Nou din București, alături de strămoșul său direct pe linie paternă, Constantin Brâncoveanu.

Băneasa Safta a rămas singură și în 8 iunie 1832 îi scria mitropolitului Veniamin Costache: „Amar mie, prea sfinte părinte, că sabia ascuțită a pătruns ticălosul meu suflet”.

Între anii 1835 și 1838 băneasa Safta Brâncoveanu s-a ocupat de transformarea în realitate a visului celor doi soți de a ridica un spital pentru nevoiași, în care oricine să poată fi tratat fără să plătească.

Mama Saftai, schimonahia Elisabeta Balș, era deja la mănăstirea Văratec și aceasta o vizita cu siguranță din când în când. Pe la 1840, Safta Brâncoveanu a intrat și ea în monahie și apoi, la scurt timp, în schimonahie în soborul mănăstirii Văratec.

Sfânta Cuvioasă Elisabeta (Safta) Brâncoveanu a murit în anul 1857 în chilia sa din mănăstirea Văratec, fiind îngropată, după cum și-a dorit, „afară în curtea bisericii”. Tot după dorința sa, a fost invitat mitropolitul Neofit Scriban. Osemintele sale se găsesc astăzi în osuarul de sub altarul bisericii Adormirea Maicii Domnului din mănăstirea Văratec.

A fost canonizată ca sfântă de Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române în ședința sa din 1 iulie 2025, cu titulatura „Sfânta Cuvioasă Elisabeta (Safta) Brâncoveanu” și prăznuirea în ziua de 17 august.

Sursa: doxologia.ro

Patriarhul Daniel: Copiii și tinerii – ambasadori ai credinței creștine și ai valorilor românești

Stimată doamnă director,
 Onorate autorități guvernamentale,
 Stimați organizatori,
 Dragi tineri români de pretutindeni,

Cu aleasă bucurie părintească, vă adresăm un cuvânt de binecuvântare la începutul celei de-a XVII-a ediții a Programului de Tabere „ARC”, organizat anual de către *Departamentul pentru Românii de Pretutindeni*. Participarea tinerilor ortodocși români din diaspora la acest program exprimă dorința acestora de a păstra vie legătura cu rădăcinile, cu limba română, cu credința strămoșească și cu valorile care au hrănit de-a lungul timpului sufletul poporului nostru.

Oameni de cultură, precum Nicolae Iorga, George Enescu și Constantin Brâncuși, dar și mari păstori de suflete, precum Mitropolitul Visarion Puiu sau Episcopul Vasile Leu, alături de mulți alți preoți care au slujit românilor din afara frontierelor, au arătat că depărtarea de țară nu înseamnă înstrăinare de identitatea națională și de credința strămoșească. Prin lucrarea lor, aceștia au făcut cunoscute valorile românești în diaspora și au arătat faptul că Biserica este un loc al comuniunii vii cu poporul român pentru cei care, permanent sau temporar, locuiesc departe de țară.

Pentru fiecare român, patria nu este doar locul în care s-a născut, ci și spațiul în care istoria, credința, cultura și memoria înaintașilor se întâlnesc. Chiar dacă mulți dintre dumneavoastră ați crescut sau trăiți departe de România, aceasta rămâne parte din identitatea proprie. Limba pe care o vorbiți în familie, tradițiile pe care le păstrați, rugăciunea rostită împreună cu cei dragi și iubirea pentru neamul românesc sunt punți care vă apropie necontenit de țara părinților și bunicilor voștri.

Taberele „ARC” vă oferă prilejul de a descoperi frumusețea României, bogăția patrimoniului ei spiritual și cultural, dar și de a lega prietenii care pot dăinui peste ani. Întâlnirea cu alți tineri români veniți din diferite zone ale lumii vă ajută să înțelegeți că, dincolo de distanțele geografice, vă unește aceeași moștenire de credință, de limbă și de cultură. Aceste legături sunt deosebit de prețioase, deoarece ele pot deveni începutul unor conlucrări, al unor proiecte comune și al unei comunități românești tot mai puternice și mai unite.

De aceea, vă îndemnăm să folosiți aceste zile pentru a cunoaște oameni, locuri și tradiții, pentru a vă face prieteni în România și pentru a păstra aceste prietenii și după încheierea taberelor. Astfel, legătura voastră cu țara nu va rămâne doar una afectivă, ci va deveni una vie și statornică, întemeiată pe comuniune, pe dialog și pe dorința de a construi împreună un viitor mai bun. România are nevoie de dragostea și de implicarea tuturor fiilor săi, oriunde s-ar afla aceștia.

În contextul proclamării de către Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române a anului 2026 drept *Anul omagial al pastoralității familiei creștine și Anul comemorativ al sfințelor femei din calendar (mironosițe, mucenițe, monahii, soții și mame)*, recunoscând astfel rolul fundamental pe care familia și femeia îl au în formarea și păstrarea identității creștine, vă îndemnăm să prețuiți darul familiei voastre, întrucât familia creștină continuă să fie locul privilegiat al cultivării credinței, al educației morale și al transmiterii valorilor spirituale către noile generații.

Familia este primul loc în care învățăm iubirea, credința, respectul, solidaritatea și responsabilitatea. Ea este locul în care limba română se transmite firesc din generație în generație, unde tradițiile sunt păstrate cu dragoste și unde credința se cultivă prin rugăciune și prin exemplul părinților și al bunicilor.

Biserica are datoria de a susține și de a întări familia creștină, oferind îndrumare pastorală și sprijin spiritual pentru toate

etapele vieții familiale: educația creștină a copiilor, pregătirea tinerilor pentru căsătorie, depășirea dificultăților și întărirea legăturilor de iubire dintre membrii familiei.

De aceea, oriunde v-ați afla în lume, să nu uitați că sunteți chemați să fiți ambasadori ai

valorilor românești și ai credinței creștine. Prin comportamentul vostru, prin seriozitate, prin bunătate și prin respectul față de ceilalți, puteți face cunoscute frumusețea sufletului românesc și bogăția spiritualității noastre ortodoxe. În același timp, să păstrați mereu deschisă calea întoarcerii către România, vizitând-o ori de câte ori aveți prilejul și cultivând legături trainice cu oamenii și locurile pe care le veți cunoaște în aceste zile.

Patriarhia Română adresează mulțumiri tuturor instituțiilor și autorităților statului român active în organizarea și desfășurarea acestui program esențial pentru unitatea românilor de pretutindeni și, în mod special, *Departamentului pentru Românii de Pretutindeni*, pentru promovarea și susținerea acestei lucrări deosebit de importante.

Totodată, ne rugăm Domnului nostru Iisus Hristos, prin mijlocirile Preasfintei Născătoare de Dumnezeu și ale tuturor sfinților ocrotitori ai neamului românesc, să vă binecuvinteze pașii, să vă dăruiască bucurie, sănătate, înțelepciune și prietenii curate. Fie ca această experiență să vă întărească dragostea pentru credință, pentru familie și pentru România.

Cu părintească binecuvântare,

† DANIEL
Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române

Sursa foto, text: Basilica.ro

Credința și fapta

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

Publicație editată de Parohia TOMA COZMA,
ISSN 2067 - 8274
Str. Toma Cozma, nr. 41, cod poștal 700 554, Iași,
tel/fax: 0232 211 273
Preot paroh Mihai Mărgineanu, tel. 0742 044 844
(Coordonator principal)
Preot coslujitor Florin Aurel Călugăru, tel. 0752 900 697
Voluntari:
*Relații Publice: tel. 0741 706 602, Vasilica Onofrei
*Administratori site parohie/pagină facebook:
Costel Dumitru, Alexandru Losonczy, Vasilica Onofrei
* Alte activități: Valentin Burlacu
www.parohiatomacozma.ro,
parohiatomacozma@gmail.com

Se distribuie prin pangarul parohiei. Pentru susținerea acestei publicații, dar și pentru activitățile culturale și filantropice ale parohiei, primim donații în contul IBAN RO95 BTRL RONC RT06 6735 6201, Banca Transilvania, CIF: 11198095.

Vizitați-ne pe

facebook.

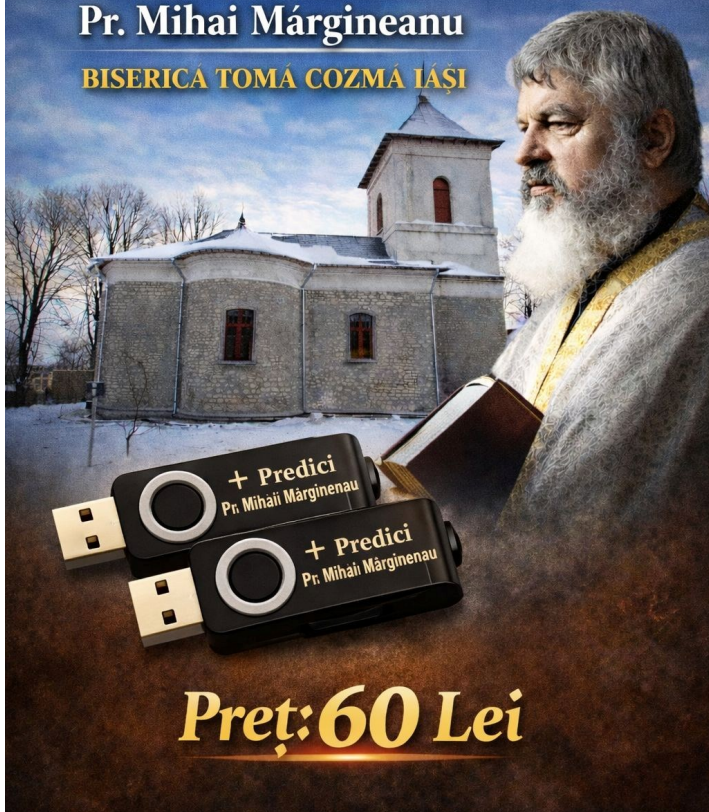

Biserica Toma Cozma

Predici înregistrate în anul 2011

Pr. Mihai Mărgineanu

BISERICA TOMA COZMA IĂȘI

Program liturgic la Biserica Toma Cozma

**Duminică, 12 iulie, Cinstirea Sfintei Icoane
Prodromița de la Muntele Athos**
7.30 Utrenia, Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie
18.00 Acatistul Maicii Domnului „Prodromița”

Vineri, 17 iulie
18:00 Taina Sfântului Maslu

Sâmbătă, 18 iulie
7.00 Utrenia, Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie,
urmată de pomenirea celor răposați
18:00 Slujba Vecerniei

După fiecare slujbă de seară, cei care doresc se pot spovedi, urmând a se împărtăși în cadrul Sfintelor Liturghii din sâmbete. Duminici sau sărbătorile notate cu roșu în calendar.

CITEȘTE ȘI ÎMPĂRTĂȘEȘTE!

Care este rolul celor doi soți în cadrul familiei?

În Sfânta Scriptură, căsătoria omenească se bucură de comparația cea mai înaltă: cea cu unirea dintre Hristos și Biserică. În lumina acestei imagini, devine clară deosebirea dintre chemarea casnică a bărbatului și cea a femeii, care duce la armonia familială.

Soțul este capul duhovnicesc, întreținătorul și dătătorul de bunătați, cel care apără de răutatea lumii exterioare; soția este cea care pune rânduială în căminul domestic și educatoarea copiilor.

(Mitropolitul Vladimir al Asiei Centrale)

(Cum să întemeiem o familie ortodoxă: 250 de sfaturi înțelepte pentru soț și soție de la sfinți și mari duhovnici, traducere de Adrian Tănăsescu-Vlas, Editura Sophia, București, 2011, p. 38)

Sursa: doxologia.ro

Foto: facebook Biserica Toma Cozma

